

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200618
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720200618.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, 821 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX X., štátny občan SR, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mgr. Ondrej BARNA, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837 o zaplatenie 240,13 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodcu žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155) sa žalobou doručenu súdu dňa 28.02.2020 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 240,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca odôvodnil žalobu nasledujúcimi skutočnosťami. Právny predchodca pôvodného žalobcu (Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130) a žalovaný uzatvorili spolu dňa 21.05.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 600,- eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 18,71 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.122,6 eur. Do podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 789,38 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia listom zo dňa 25.05.2017 - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.07.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 20.07.2017-„Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej

upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Obč. z. oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje žalobca na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 240,13 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 39,85 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 1.029,51 eur / označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení Spolu Istina (Eur) 37 18,71 692,27 337,24 = 1.029,51. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 789,38 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t. j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 17,4 eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma 1.029,51 eur + 17,4 eur - 789,38 eur = 257,53 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 297,38 eur zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 39,85 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 257,53 eur - 17,4 eur = 240,13 eur.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 9Csp/12/2020-30 zo dňa 19.05.2020, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením. Súd preto uznesením č. k. 9Csp/12/2020-40 zo dňa 24.06.2020 zrušil platobný rozkaz.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že ide o spotrebiteľskú právnu vec, preto je potrebné použiť všetky právne normy týkajúce sa spotrebiteľského práva, najmä ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy táto musela obsahovať: podľa § 9 ods. 2 písm. a/ „druh spotrebiteľského úveru“, podľa § 9 ods. 2 písm. f/ „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, podľa § 9 ods. 2 písm. j/ „ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“, podľa § 9 ods. 2 písm. k/ „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V súvislosti s povinnosťou žalobcu uvádzať v úverovej zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukazuje žalovaný na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017. Predmetná zmluva, z ktorej žalobca odvodzuje svoj údajný nárok, neobsahuje vyššie uvedené náležitosti, preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ bezúročný a bez poplatkov. Neuznáva preto peňažný nárok uvedený v platobnom rozkaze. Žalobca mu poskytol sumu 600,- eur a zaplatil 789,38 eur. Žalobcovi teda istinu zaplatil. Poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-448/17 zo dňa 20.09.2018. Z uvedeného vyplýva jasný rozpor vydaného platobného rozkazu s právom EÚ. Vzhľadom na to, že mu nie je známy presný dátum podania žaloby, vznáša žalovaný z opatrnosti aj námietku premlčania celého uplatneného nároku, keďže premlčacia doba začala plynúť od splatnosti prvej riadne nesplatennej splátky, t. j. v marci 2017 a žaloba bola podaná v roku 2020. Navrhuje platobný rozkaz Okresného súdu Poprad, sp. zn. 9Csp/12/2020 z 19.05.2020 zrušiť a vec meritórne prejednať.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti ako druh spotrebiteľského úveru a ostatné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Nakoľko v zmluve nie je určené, že sa jedná o viazaný úver na kúpu konkrétneho spotrebného tovaru, možno vyvodiť, že sa jedná o bezúčelový úver. V zmluve je uvedený aj typ pôžičky a to konkrétne v čl. V zmluvy

s názvom Pôžička. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. V tejto súvislosti poukazuje žalobca na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve, pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil, sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň žalobca uvádza, že splátky sú splatné v zmysle zmluvných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60. mesiacov pripadal na dátum 20.05.2019. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza, že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Vo vzťahu k námietke premlčania je žalobca toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítat od splatnosti prvej nezaplatennej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd., podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje odčitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.4. Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukazuje na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na aktuálne uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplateniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní. K dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných 60. splátok evidoval úhradu 33. splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 34. splátkou splatnou dňa 20.03.2017. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.4 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatenie v prejednávanom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.03.2017, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.06.2020. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.03.2017. Samotný text uvádza, že v prípade

neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby, nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatený a preto veriteľ určil sám, pre nespĺnenie ktorej splátky sa úver zosplatinil. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplateniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade, ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Nad rámec uvedeného žalobca uvádza, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ ako všeobecného ustanovenia o plynutí premlčacej doby, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.03.2017, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.06.2017, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítať plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Žalobca uvádza, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odkazuje okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/ spotrebiteľa. Vo vzťahu k výpočtu hodnoty RPMN žalobca poukazuje na bod 7 Zmluvných podmienok. Podľa názoru žalobcu je hodnota RPMN v zmluve riadne uvedená aj s uvedením nevyhnutných predpokladov pre jej výpočet. Zmluva rovnako tak neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a pri podpise zmluvy žalovaný nevzniesol žiadne námietky k jej obsahu. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje, aby okresný súd vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu.

6. Uznesením č. k. 9Csp/12/2020-72 zo dňa 10.09.2020 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 bude v konaní vystupovať žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava.

7. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. V zmysle citovaných zákonných ustanovení a za splnenia tam uvedených podmienok súd pristúpil k verejnému vyhláseniu rozsudku.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

11. Medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu, obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 21.05.2014 uzatvorená Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, v sume 600,- eur, splátka 18,71 eur, RPMN 32 %, celkové náklady spotrebiteľa 522,6 eur, fixná ročná úroková sadzba 32 %, termín konečnej splatnosti 5/2019, celková čiastka 1122,6 eur, počet splátok 60, priemerná hodnota RPMN 49,67 %.

Žalovaný zaplatil žalobcovi celkom 789,38 eur.

Consumer Finance Holding a. s. doručoval žalovanému písomné podanie - Predžalobnú upomienku zo dňa 25.05.2017 s tým, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 56,13 eur a zároveň ho upozornil, že ak do 05.07.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

Consumer Finance Holding a. s. následne vystavil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017 a to podľa bodu 12.4. zmluvných podmienok.

Následne došlo k Projektu rozdelenia zlúčením notárskou zápisnicou ku dňu 11.12.2017 a právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. sa v tomto prípade stala Všeobecná úverová banka, a. s., ktorá ďalej na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 postúpila predmetnú pohľadávku na žalobcu. Žalovaný bol upovedomený písomným Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.01.2020.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Zmluva o úvere je súčasne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 OZ, kedy na jednej strane stojí banka ako osoba, ktorá koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej žalovaný ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania. Z obsahu zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka. Záväzok medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci zo zmluvy o úvere je absolútnym obchodom, pričom súčasne spotrebiteľským vzťahom v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy.

18. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523101-110'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“

21. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

22. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

24. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. „K údaju o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok KSPO sp. zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Je pritom nesporné, že v predmetnej zmluve spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú. Súd len pripomína, že tá istá povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“

(rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 6.4.2017)

26. „V ďalšom rozsahu odvolací súd uvádza, že Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 9 ods. 2 presne definuje, aké obligatórne obsahové náležitosti musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom tieto musia byť vymedzené dostatočne jasne, zrozumiteľne a jednoznačne tak, aby nebola žiadna pochybnosť o tom, o ktorú obsahovú náležitosť zmluvy o úvere má ísť. Konkrétne v § 9 ods. 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. 2 písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky

mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný.

Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný.

V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Absenciu obligatórnych obsahových náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere postihuje zákonodarca sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho vzniká dodávateľovi právo na vrátenie sumy v rozsahu skutočne poskytnutého úveru.“

(Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/49/2018 zo dňa 29.10.2018)

27. Podľa citovaných zákonných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/), nakoľko neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ druh spotrebiteľského úveru (v zmluve je uvedený len termín „pôžička“, pritom sa jedná o úvere a už vôbec nie je uvedené, že sa jedná o bezúčelový úver), podľa § 9 ods. 2 písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (v zmluve je uvedený len termín konečnej splatnosti), podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (v zmluve nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, v bode 7. zmluvných podmienok je uvedený len všeobecný vzorec na jej výpočet), podľa § 9 ods. 2 písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Citované obligatórne obsahové náležitosti musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom tieto musia byť vymedzené dostatočne jasne, zrozumiteľne a jednoznačne tak, aby nebola žiadna pochybnosť o tom, o ktorú obsahovú náležitosť zmluvy o úvere má ísť.

28. Na základe zisteného skutkového stavu, citovanej právnej úpravy a judikatúry s poukázaním na skutočnosti uvedené v bode 27. súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca poskytol žalovanému sumu 600,- eur, žalovaný zaplatil celkom sumu 789,38 eur, keďže je úver bezúročný a bez poplatkov, zaplatil mu teda na istine viac.

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že aj keby pri jej hodnotení vychádzal zo splatnosti prvej nesplatennej splátky, s ktorou sa dostal žalovaný do omeškania a ktorá nastala v marci 2017 - žaloba bola podaná dňa 28.02.2020 - je teda nedôvodná.

29. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Podľa citovaných zákonných ustanovení súd právo náhradu trov konania priznal úspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).